04/06/2020

Υπάρχει αιώνια ζωή και αυτό το χαμόγελο το αποδεικνύει

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ο Γέρων Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός διαισθάνθηκε την κοίμησή του, λίγες ημέρες προτού αυτή επέλθει (2009).

Κατά την ημέρα εκείνη, 1η Ιουλίου, όλη η Ορθοδοξία πληροφορήθηκε ότι μιάμιση περίπου ώρα μετά την κοίμησή του, είχε διαγραφεί ένα φωτεινό χαμόγελο στο πρόσωπο του σεπτού σκηνώματός του. Όλη του η βιοτή, οι πολύτιμες διδαχές του, αλλά και το πέρασμά του στην αιωνιότητα αποτελούν για τους πιστούς οδοδείκτες αληθούς ζωής και μετανοίας.

Το πλατύ χαμογελό του, ως μία ακόμη από τις μυριάδες αποδείξεις, ότι ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΙΩΝΙΑ ΖΩΗ.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ – Γέρων Ιωσήφ Βατοπαιδινός: “Δε θα πάψω να χτυπώ την πόρτα”:

Γεννήθηκε την 1η Ιουλίου 1921 στην Δρούσια, χωριό της επαρχίας Πάφου της Κύπρου. Κάποια γεγονότα, επεμβάσεις της θείας Πρόνοιας, συνετέλεσαν ώστε το 1936 να αποταχθεί τον κόσμο και να προσέλθει στην φημισμένη τότε για την

αυστηρότητα και πνευματικότητά της Ιερά Μονή Σταυροβουνίου. Παρέμεινε 10 χρόνια στην Μονή και με την παρότρυνση και ευλογία του γέροντος Κυπριανού, πνευματικού της Μονής, εγκαταβίωσε στο Άγιον Όρος.

Το καλοκαίρι του 1947 γνωρίζεται με τον μακάριο γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή, ο οποίος μετά από «πληροφορία» που έλαβε, τον δέχθηκε στην συνοδεία του. Έζησε στα σπήλαια της Μικρής Αγίας Άννης ως το 1951 που η συνοδεία μεταφέρθηκε στα ησυχαστικά κελλιά της Νέας Σκήτης κοντά στον Πύργο. Ο μακάριος γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής κοιμήθηκε οσιακώς την ημέρα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου το 1959.

Ο γέροντας Ιωσήφ το περισσότερο χρονικό διάστημα μετά την κοίμηση του γέροντός του έζησε στην Νέα Σκήτη και τον Απρίλιο του 1987, ενώ είχε αυξηθεί αρκετά η συνοδεία του, μετά από πρόσκληση της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου και την έγκριση και ευλογία του Οικουμενικού Πατριαρχείου και της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους, μεταβαίνει στην Μονή για να αναλάβει την διοίκησή της. Στις 29 Απριλίου του 1990 γίνεται η κοινοβιοποίηση της Μονής και η εκλογή και ενθρόνιση του πρώτου ηγουμένου του κοινοβίου, αρχιμανδρίτου Εφραίμ. Ο γέροντας Ιωσήφ ήταν και παρέμεινε ο πνευματικός πατέρας της Μονής Βατοπαιδίου μέχρι και την κοίμησή του, την 1η Ιουλίου 2009.

Ετάφη στην αυλή της Μονής βορειοανατολικά του καθολικού. Με τα δεκαέξι βιβλία που συνέγραψε, καταγράφει και ερμηνεύει θέματα «πράξεως και θεωρίας» της ορθόδοξης πνευματικής ζωής, κατευθύνει μοναχούς και λαϊκούς προς τον Χριστό και τους εμπνέει στον «καλόν αγώνα». Έβλεπε τον άνθρωπο ως «θεοειδές ον» και ιδιαίτερα τονίζει το απέραντο πέλαγος της φιλανθρωπίας και φιλευσπλαγχνίας του Θεού, ο οποίος δέχεται τον μετανοούντα και επιστρέφοντα αμαρτωλό.

ΓΕΡΩΝ ΙΩΣΗΦ ΒΑΤΟΠΑΙΔΙΝΟΣ – ΒΙΟΣ

Πηγή: Ημερολόγιον 2014 Diary, Έκδοσις Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου – Άγιον Όρος

ΦΩΤΟ: Ο Γέροντας Ιωσήφ ο Βατοπαιδινός, όταν ζούσε μαζί με τον Γέροντά του, Άγιον Ιωσήφ τον Ησυχαστή στη Νέα Σκήτη Αγίου Όρους. Διακρίνονται όρθιοι από αριστερά: π. Χαράλαμπος (μετέπειτα ηγούμενος της Ι. Μονής Διονυσίου), μπάρμπα Γιάννης ο ψαράς, μον. Ευστράτιος, μον. Ιωσήφ (μετέπειτα γέροντας Βατοπαιδινός), μον. Αθανάσιος (κατά σάρκα αδελφός του Ιωσήφ Ησυχαστού), μον. Νικόδημος, π. Εφραίμ (μετέπειτα ηγούμενος της Ι. Μονής Φιλοθέου). Καθιστοί από αριστερά: μον. Αρσένιος, γέροντας Ιωσήφ ο Ησυχαστής, μον. Θεοφύλακτος Νεοσκητιώτης.